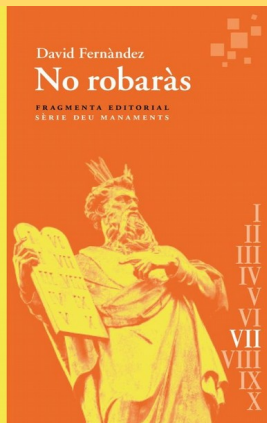

NO ROBARÀS

David Fernández

92 pàgs.

David Fernández, (1974), "periodista de base i activista de barri i de país", l'autor, ens porta a una reflexió, molt ben documentada, entorn del setè dels Deu Manaments, relaciona el robatori institucional amb la pobresa que el capitalisme assumeix, dona xifres i ens remet a una llarga llista d'autors que reforcen allò que ens exposa des de criteris que podrien semblar distants; a la coberta els editors diuen:

"Entre l'activisme i la filosofia franciscana, Fernández aborda la crisi de l'habitatge, l'emergència climàtica i el robatori de temps i de salut mental al qual ens sotmeten el capitalisme global i la tecnocràcia."

Dona dades de pobresa i d'exclusió, cita intel·lectuals, des de St. Agustí a Chesterton, de Simone Weil a Pere Casaldàliga, enumera persones que des del compromís cristià i l'anonimat, lluiten contra la desigualtat que provoca el capitalisme.

Un exemple pot ser el *smartphone*, del qual és quasi impossible evadir-se, ens converteix a tots en clients i ens dona possibilitats de connectar-nos amb el món, connectar-nos quasi bé sempre com a consumidors, en la majoria dels casos, des de la més absoluta falta de coneixements i de control.

Ens volen donar la sensació de democràcia i transparència, és fictici, cita a Chesterton:

"...un acord -un contracte- en condicions desiguals no és un acord, és un xantatge envilit i vil. És a dir, un robatori." pàg. 62

A totes les persones que segueixen els informatius els són familiars les sigles IBEX, però, en general, es desconeix el significat de ISES, que marquen els índex d'exclusió social.

Ens remet a Josep Benet i Paco Candel i ens parla dels pensadors del present actius i compromesos davant les desigualtats, S. Alba Rico, Yayo Herrero, Silvia Federici, Marina Garcés...

Fa suggeriments d'aquelles experiències literàries o de cinema a les quals sempre cal tornar, la poesia de B. Brecht, les novel·les de Calvino, o al cinema de John Ford, a la llista d'aquestes propostes en podem afegir d'altres que ens venen a la memòria, literatura que ens porta al compromís ètic.

En poques pàgines, David Fernández posa al nostre abast les eines necessàries per aprofundir en la reflexió, per no caure en la fal·làcia, per aturar-nos a prendre consciència fugint del perill de la inèrcia.

La nostra gratitud als editors per aquesta possibilitat de reflexió per sobre de cap confessionalisme, ens ajuda a raonar apel·lant al compromís individual i des de l'entorn que ens acull.